

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudů JUDr. Petra Příhody a JUDr. Jana Passera, v právní věci žalobkyně: **EVROPA 2, spol. s r. o.**, se sídlem Praha 2, Wenzigova 4/1872, zastoupené JUDr. Ladislavem Břeským, advokátem se sídlem v Praze 2, Botičská 1936, proti žalované: **Rada pro rozhlasové a televizní vysílání**, se sídlem Praha 2, Škrétova 44/6, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 3. 2007, čj. cun/3398/07, sp. zn. 2006/304/sle/EVR, o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 26. 9. 2007, čj. 7 Ca 113/2007 - 31,

t a k t o :

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 26. 9. 2007, čj. 7 Ca 113/2007 - 31, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 14. 3. 2007 (písemné vyhotovení rozhodnutí datováno dnem 26. 3. 2007) sp. zn. 2006/304/sle/EVR, čj. cun 3398/07 bylo vysloveno, že se žalobci neuděluje souhlas se změnou skutečností uvedených v žádosti o licenci k provozování rozhlasového vysílání prostřednictvím pozemních vysílačů programu EVROPA 2, udělené na základě rozhodnutí čj. Ru/31/99 ze dne 14. 12. 1998, ve znění pozdějších změn, spočívající ve změně územního rozsahu vysílání a souboru technických parametrů, a to přidělením kmitočtu Frýdek-Místek 95,4 MHz/180 W, s tím, že nedílnou součástí tohoto rozhodnutí je tabulka označená jako příloha 1, která je výchozím zdrojem pro porovnání programové skladby vysílání v okrese Frýdek-Místek.

Pro úplnost Nejvyšší správní soud uvádí, že shledal rozpor v označení obálky, v níž byl zalepen protokol o hlasování Rady pro rozhlasové a televizní vysílání ze dne 13. 3. 2007 - 14. 3. 2007. Na obálce je uvedeno: „*Rada uděluje provozovateli Evropa 2 spol. s r. o. souhlas se změnou souboru technických parametrů přidělením zkoordinovaného kmitočtu Frýdek-Místek 95,4 Mhz/180 W*“. Rozhodující senát proto obálku otevřel. Z protokolu o hlasování však vyplývá, že Rada pro rozhlasové a televizní vysílání s

přidělením výše uvedeného kmitočtu nesouhlasila. Přes vadné označení obálky je tedy rozhodnutí žalované ze dne 14. 3. 2007 v souladu s písemným vyhotovením rozhodnutí ze dne 26. 3. 2007.

Proti rozhodnutí podal žalobce žalobu u Městského soudu v Praze; který rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Podle odůvodnění městský soud vycházel z toho, že žalovaná nevymezila, co má být považováno za „rozmanitost programové nabídky“; neposkytla tak soudu možnost přezkoumat, zda úvaha o nemožnosti kladně rozhodnout o žádosti odpovídá zákonu, zda k ní byly opatřeny postačující skutkové podklady, a zda jejich hodnocení odpovídalo logickým pravidlům.

Včas podanou kasační stížností se žalovaná jako stěžovatelka domáhá přezkoumání a zrušení tohoto rozsudku.

Je přesvědčena, že městský soud pochybil v otázce nevymezení pojmu „rozmanitost programové nabídky“ a v otázce kritérií, podle kterých měla být žádost hodnocena. Argumentuje-li soud nepřezkoumatelností napadeného správního rozhodnutí, odůvodnění jeho rozsudku trpí nesrozumitelností, resp. nedostatkem důvodů. K závěru, že nebyl vymezen neurčitý právní pojem „rozmanitost stávající nabídky programů rozhlasového vysílání“, poukázala stěžovatelka na ustanovení § 17 odst. 1 písm. c) zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů (dále též „zákon o vysílání“), jehož obsah považuje pro své odůvodnění za kardinální. Dále uvedla, že otázku rozmanitosti stávající nabídky programů řešila jak přímo v odůvodnění rozhodnutí, tak v příloze, která je nedílnou součástí rozhodnutí, a to podle jednotlivých zákonných kritérií právě zmíněného ustanovení. Ke každému kritériu bylo uvedeno slovní hodnocení, které pak bylo shrnuto na konci tohoto odůvodnění. Stávající nabídka programů rozhlasového vysílání na území, které by mělo být rozhlasovým vysíláním pokryto, byla podrobně podchycena v tabulce, která je nedílnou součástí rozhodnutí, a kde jsou uvedeni provozovatelé rozhlasového vysílání a jejich programy, které se vyskytují na daném území. Tabulka uvádí základní programovou specifikaci, cílovou skupinu, hudební formát a programové prvky. Řeší také otázku místních informací a přínos programu pro menšiny. Tabulka umožňuje srovnat jednotlivé kategorie programu EVROPY 2 s ostatními programy.

Žalobce navrhl zamítnutí kasační stížnosti a uvedl, že napadený rozsudek městského soudu považuje za správný a podanou kasační stížnost za nedůvodnou, přičemž v plném rozsahu poukázal na argumentaci uplatněnou v žalobě. Dále zejména s poukazem na § 17 odst. 1 písm. c) a g) a § 21 odst. 3 zákona o vysílání dovozoval, že nebyl dán důvod, aby žalovaná vydala negativní rozhodnutí.

Nejvyšší správní soud přezkoumal kasační stížností napadený rozsudek v rozsahu stížních důvodů, přičemž vycházel z následujících skutečností, úvah a závěrů.

Nejvyšší správní soud již rozsudkem ze dne 19. 12. 2008, čj. 6 As 6/2008 - 97 ve věci skutkově i právně obdobné (a mezi stejnými účastníky řízení), dospěl k závěru, že (obsahově shodná) kasační stížnost žalované je důvodná (a zrušil rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 26. 9. 2007, čj. 7 Ca 111/2007 - 32). Odlišné bylo pouze to, že

rozhodnutí žalovaného se týkalo vysílání v jiné lokalitě. Na závěry právě zmíněného rozsudku Nejvyššího správního soudu lze proto odkázat.

Ani ve věci právě rozsuzované není rozsudek městského soudu nesrozumitelný, a tedy nepřezkoumatelný. Netrpí rozporem mezi svým výrokem a odůvodněním, ani jinou vadou, která by podle konstantní judikatury způsobovala jeho nesrozumitelnost. Zároveň mu nelze vytýkat ani nedostatek důvodů, o něž se opírá. Naopak městský soud své závěry postačující měrou zdůvodnil, přičemž je z jeho rozhodnutí patrné, jakými úvahami byl při posuzování dané otázky veden. Záměna pojmu „programová nabídka na území“, které má být rozhlasovým vysíláním pokryto, za pojem „programová skladba regionu“ nezakládá sama o sobě nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Městský soud jej používá v souvislosti se svým názorem, že by stěžovatelka měla v odůvodnění rozhodnutí uvést, jakým směrem by se měla programová skladba v daném regionu dále vyvíjet.

Jinou otázkou ovšem je, zda tento názor má oporu v ustanovení zákona o vysílání, která stanoví postup stěžovatelky při rozhodování o změnách licencí a zda městský soud tato ustanovení správně interpretoval.

Úvahy stěžovatelky, zda jsou kritéria splněna či nikoliv a proč, když porovnávala projekt a programovou skladbu zájemce o vysílání s kritérii uvedenými v § 17 o vysílání, jsou sice strohé, ale dostatečné.

Nejvyšší správní soud ale neshledal opodstatněný názor městského soudu, že stěžovatelka nijak komplexně nehodnotila programovou nabídku jako celek a neuvedla poměr žánrů a zaměření jednotlivých stanic, a ani to, jak je zajištěn rozvoj kultury národnostních menšin a jakým směrem se má programová skladba v regionu jako celek vyvíjet. Naopak z odůvodnění rozhodnutí stěžovatelky včetně přílohy č. 1, je zřejmé, že zjistila situaci v daném regionu, včetně poměru žánrů a zaměření jednotlivých stanic, a provedla porovnání konkrétních prvků programové skladby žadatele a programových prvků stávající nabídky posluchačům a porovнала jejich shodnost či rozdílnost.

Vzhledem k výše uvedenému dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že městský soud pochybil při právním posouzení otázky, zda rozhodnutí stěžovatelky obsahuje dostatek důvodů. Jeho závěr o nepřezkoumatelnosti rozhodnutí stěžovatelky není proto správný.

I v této (nyní projednávané věci) není důvod vycházet z jiných, než z výše uvedených a pro věc podstatných závěrů. Proto Nejvyšší správní soud napadený rozsudek městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V něm se bude městský soud zabývat věcně žalobními námitkami, vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku o tom, že žalobou napadené rozhodnutí přezkoumatelné je (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne městský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 31. srpna 2009

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu